

Soos Online door
Geri Jongkees en Adriana Balke

Dit jaar dus niet in levende lijve bij ons in het atelier.
Geen hapjes en geen drankjes.

Maar we raden je aan om, voordat je verder leest, iets in te schenken en iets lekkers (gezonds) erbij te nemen.

We zijn gezegend met een prachtig atelier en vooral met een heerlijke tuin.
Geri werkt er inmiddels al vele jaren.
Adriana kwam er later bij.

Het is een inspirerende plek waar we hard werken, met veel plezier en met vallen en opstaan. En in alle rust reflecteren, terwijl we naar de vogeltjes luisteren, of naar Radio 4 als het buiten koud is.

(De divan beschermt de mensheid tegen ons creatieve brein)

Regelmatig vragen we elkaar om commentaar of om even mee te denken als een van ons aarzelt of even vastloopt. En we weten ook wanneer je de ander vooral niet uit haar concentratie moet halen. Kortom het is hier fijn samenwerken en hier samen te werken.

Jullie kennen ons werk.

Zo kennen jullie de Capelse Marianne, die Geri nu al weer zo'n jaar of tien geleden maakte in het kader van een prijsvraag die de gemeente uitschreef. Op haar borst zie je de verschillende wijken van de gemeente Capelle. Haar dochter stond model.

Alle inzendingen werden tentoongesteld in de bibliotheek. Bijgaand zie je een foto van deze Marianne.

Vorig jaar herfst maakten we de decors voor een mini opera. Samen gingen we aan de slag. We schilderden met onze penselen vastgebonden aan lange stokken op grote doeken van zwaar katoen/ polyester met een afmeting van 5 bij 3 meter. We bevestigden ze aan houten latten. Het moment dat ze voor het eerst in de zaal, waar de opvoering plaatsvond, werden opgehangen was reuze spannend. Het pakte goed uit.

Hieronder laten we een aantal foto's van individueel werk zien. Beiden werken wij naturalistisch, deels geabstraheerd. We zijn vooral geïnteresseerd in houdingen en de beweging van mensen en ook van dieren. We maken werk dat een eigen verhaal vertelt, dat verder niet of nauwelijks toelichting vraagt. En als het goed is, brengt dit verhaal de beschouwer weer een eigen verhaal dat voor hem betekenis heeft.

Gerri werkt veelal in acryl.

Dit doek werd verkocht, terwijl het nog in wording was. De koopster was geboeid door het beeld dat aan het ontstaan was; ze had het gevoel dat het haarzelf weergaf. Deze Eva droomt en reflecteert op de hedendaagse appel (die tegenwoordig standaard van een sticker wordt voorzien).

Dit werk geeft een discussie weer. Wie zegt wat, en met welke bedoeling? Valt er over smaak te twisten?

Deze vrolijke voluptueuze dames voelen zich licht en genieten van het leven.

Nu even niet, maar in betere tijden zijn maskers altijd intrigerend. Een spel tussen onthullen en verbergen.

Een foto van een beeld is altijd gemankeerd; een beeld is immers driedimensionaal. Je moet er dus om heen kunnen lopen, en het aan kunnen raken. In dit geval geeft de foto een detail. Dit is impressie van een liefdevol en aandachtig gemaakt kopje van Geri's kleinzoon Ralph. Adriana maakt beelden, vaak in harde steen of in brons. En verder is zij bezig met grafiek. Zij werkt een ochtend per week bij Grafiek aan de Schie, en eens per drie weken in het grafiekatelier van Janni Hagoort.

Hier een beeld van de vier Heemskinderen, op de rug van het ros Beiaard, vluchtend voor Karel de Grote. Eerder stelde ik deze al ten toon, maar ik was er nog niet tevreden over. Dit is de veranderde versie. Het is gemaakt van Onyx, een zeer harde steensoort. De ene kant geeft "de huid" van de steen weer en zijn voornamelijk de randen en een enkele lijn gevormd, aan de andere kant is de steen helemaal doorgewerkt.

Dit beeld werd gemaakt in opdracht voor iemand die aan een nieuwe fase in zijn leven begon. Het beeld is van brons, de sokkel van sodaliet, een zeer harde steensoort. De donkerblauwe aderen in de steen symboliseren een aantal waterscheidingen, overgangen die zich voordeden in het leven van de persoon voor wie dit beeld gemaakt is. De man is niet "af", want ontwikkeling gaat levenslang verder. Hij zet een stap naar voren en kijkt naar de toekomst.

Dit is een beeld in albast. Het beeld inspireerde op zijn beurt weer tot het maken van een monoprnt.

Deze droge naald ets is ter plekke ontstaan –etsnaald en etsplaat in de rugzak- hoog op een top in het prachtige Nationaal park de Mercantour, in Zuidoost Frankrijk.

Het is een plezier en een uitdaging om door de wijze van gutsen in het hout het beweeglijke en fladderige van de kippen weer te geven.

En tot slot één van de drie ontwerpen die Adriana maakte in verschillende technieken, bestemd voor een boekomslag van een gedichtenbundeltje over het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Het zal binnenkort verschijnen. De afbeelding moest een samenspel zijn van de G-sleutel, en het Pegasus-motief, het opstijgen op de klanken van muziek. Op welke van de drie ontwerpen de keuze valt, wordt half juni bekend.

En daarmee beëindigen we deze korte presentatie.
We hopen jullie in betere tijden weer in ons atelier te ontvangen.
Een mooie en gezonde zomer toegewenst!
Geri en Adriana

